

Teren Parku pokrywa się z siecią Natura 2000 jako:

obszary specjalnej ochrony „Puszcza Piska” (kod obszaru: PLB280008) i „**Jezioro Łuknajno**” (kod obszaru: **PLB 280003**) utworzone na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 229, poz. 2313, z późn. zmianami), w związku z Dyrektywą Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (zastąpiona przez Dyrektywę Rady 2009/147/WE); poniżej dane z SDF-ów (opracowanych przez prof. M. Gromadzkiego z zespołem):

„Jezioro Łuknajno” (kod obszaru: PLB 280003)

Opis obszaru

Bardzo płytkie, eutroficzne jezioro (śr. głębokość 0.6 m, maksymalna 3.0 m) pochodzenia polodowcowego, o mało urozmaiconej linii brzegowej, połączone wąskim przesmykiem z jeziorem Śniardwy. Około 75% dna jeziora pokryta jest łąkami ramienic (*Chara spp.*). Brzegi w większości są płaskie, o charakterze torfowisk niskich. Pas roślinności otaczający jezioro składa się z pasa szuwaru trzcinowego i turzycowego, z kępami zarośli wierzbowych oraz płatów podmokłych olsów. Tereny sąsiadujące z ostoją od wschodu są użytkowane rolniczo, za nimi rozpościera się bór sosnowy. Łączna powierzchnia obszaru znajduje się w całości w granicach Parku i wynosi 1 380, 2 ha – 2,57% powierzchni Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Przebieg granic obszaru

Wg danych posiadanych przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Olsztynie.

Klasy siedlisk % pokrycia

Lasy liściaste 3%

Lasy mieszane 5%

Siedliska łąkowe i zaroślowe (ogólnie) 26%

Siedliska rolnicze (ogólnie) 16%

Torfowiska, bagna, roślinność na brzegach wód, młaki. 9%

Wody śródlądowe (stojące i płynące) 41%.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 21. Obszar objęty Konwencją Ramsarską; wchodzi też w skład Rezerwatu Biosfery "Jezioro Łuknajno".

Występuje tu, co najmniej 19 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Znane w Polsce pierzowisko łąbiedzia niemego.

W okresie lęgowym obszar zasiedla, co najmniej 1% populacji krajowej (C3, C6) następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), błotniak zbożowy (PCK), rybołów (PCK), zielonka (PCK), hełmiatka (PCK), perkoz dwuczuby, rozeniec (PCK).

W okresie wędrówek występuje, co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2 i C3) następujących gatunków: hełmiatka (PCK), łyska; stosunkowo duże koncentracje (C7) osiąga: bączek (PCK), bielik (PCK), łąbędź niemy, perkoz dwuczuby, rozeniec (PCK), kropiatka, wodnik, wąsatka (PCK); pierzowisko łąbiedzia niemego w latach osiemdziesiątych XX w. gromadziło ponad 2000 osobników (C3); ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20000 (C4).

W okresie zimy stosunkowo duże koncentracje (C7) osiąga łąbędź niemy i łyska.

Szata roślinna typowa dla Pojezierza Mazurskiego, liczy ok. 160 gatunków roślin naczyniowych, w większości wodnych i bagiennych.

Zarządzanie

Obszar posiada opracowane w ramach programu pilotażowego: Program zarządzania ochroną oraz Plan ochrony obszaru Natura 2000 PLB 280003.